

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Însemnătatea României.

E acum lucru hotărât că Maiestatea Sa Impăratul și Regele nostru, va face o vizită la curtea Regelui României în toamna asta. Se știe chiar și ziua: e 16/28 Septembrie. Maiestatea Sa va fi însoțit de ministrul de externe al împărăției, contele Goluchowski și de doi generali. Maiestatea Sa Regele Carol I. îi va eși înainte Maiestății Sale Impăratului nostru, într'unul din orașele dintre Verciorova și București. În 16/28 va fi prânz oficial în palatul regal din București. A doua zi, la 29 Sept. n. un corp de armată va defila înaintea M. S. Impăratului pe înălțimile dela Cotroceni. În seara aceleiași zile M. Sa va sosi în castelul Peleş din Sinaia. În 30 Sept. după-ce va fi cercetat Sinaia, M. S. Impăratul se va întoarce la Viena.

Acestei vizite i-se dă o deosebită luare aminte și multă însemnătate. Era o vreme când peste România se trecea foarte ușor de cătră făcătorii de socoate a întâmplărilor ce pot să deie peste Europa. În timpul mai nou însă, și mai ales după brava purtare a armatei române pe câmpul de luptă în războiul dintre Ruși și Turci la 1877—78, unde ea, armata română, a hotărât pe care parte să cadă norocul învingerii, mai având în vedere înaintarea și întărirea cea aproape fără păreche a acestei armate de atunci încoace, — Europa a început a-și opri mai cu dinadinsul și mai cu grijă privirile asupra acestei țeri și a glorioasei sale oștiri. Și cum Europa e azi împărțită în două mari tabere militare, una »tripla alianță« (Germania, Austro-Ungaria și Italia) în mijloc, și alta, »dupla alianță« (Rusia și Franța) dându-și mâna peste trupul triplei și amenințându-o în coaste, — și una și alta din aceste alianțe ar dori să aibă pe partea lor pe voinica Ro-

mânie cu cele vre-o 300.000 de oșteni ai sei! Pășaniile prin cari a trecut și chibzuințele ce și-le-a făcut, au împins România tot mai mult și mai mult spre alianța triplă, și călătoria din anul trecut a părechii regale române la Ischl unde se afla M. Sa Impăratul nostru, s'a socotit ca un pas hotărât și oare-cum făcut la vederea lumii întregi, care însemnează alipirea României la tripla alianță. Visita de acum a M. Sale Monarhului nostru, la curtea română, se ia ca o sigilare sârbătorească, tot în fața lumii, a acelei alipiri. Că România are să se bucure de această alipire ori nu, și că îi e ea folositoare ori nu, numai viitorul o poate arăta, când dintr'o încăierare de crâncen războiu, tripla alianță va eși biruitoare ori biruită. Dar' că alipirea României la tripla alianță bucură pe statele ce o formează, se vede din felul cum în aceste state se vorbește azi despre România. Vom da câteva spicuiuri. Eată ce scrie, spre pildă, „Fremdenblatt“, foaia oficioasă a ministerului de externe al împărăției noastre:

»Știrea, că Impăratul Francisc Iosif are să facă o vizită la Curtea română, a fost primită negreșit, cu mulțumire în toată Austro-Ungaria. Visita aceasta, este dovada lămurită a legăturilor de prietenie ce din fericire viețuiesc între monarchia noastră și înșoritorul stat vecin. România, prin munca ei serioasă din lăuntru, sub conducerea unui domnitor cu mari însușiri de om de stat, și-a cucerit printre statele Europei un loc însemnat. România a devenit un stat puternic, așezat pe o temelie tare, care poate privi cu mândrie la cele cucerite, cu încredere la viitor, și-și poate spune cuvântul seu puternic! Ea se bucură azi de drepturi egale în cercul popoarelor europene! Când împăratul nostru va strânge mâna Regelui României, în reședința sa, va strânge mâna capului unui stat amic, care își aparține șie însuși, care are simțământul stării sale și ale cărui proprii interese îl hotărăsc să aibă aceeași direcție politică,

pe care a urmat-o Austro-Ungaria, această mare putere cu totul pacinică.

Vorbind apoi despre neplăcutul fapt că cu Sârbia și cu Bulgaria bunele legături s'au ricit, și nu mai stăm cu ele pe același picior de încredere, foaia numită încheie: »Cu atât mai îmbucurătoare sunt legăturile tari stabilite între noi și România. Starea legăturilor noastre cu această țeară, care a devenit un membru însemnat din familia statelor europene, găsește o dovadă vie în visita ce Impăratul nostru face în acea țeară, și de aceea această vizită trebuie să fie negreșit bine primită în toată monarchia noastră, ca o dovadă, că mersul natural al lucrurilor ne-a adus apropierea politică a unui stat care, ca și noi, voește pacea și a cărui nisuiță a propășit, trebuie să deștepte complăcerea noastră.

Știri politice.

Alegerile dietale amânate. Până în zilele acestea, toată lumea ținea ca la un lucru hotărât, că noile alegeri dietale se vor face în țeară la noi prin Oct. viitor. În vederea acestui lucru toate partidele de acțiune se și așternuseră din greu pe lucru, cutriărând țeara spre a-și cucerii spriginitori. În Pesta acum se vorbește, că păreriile s'au schimbat și că alegerile nu se vor face decât pe la începutul anului viitor. Știrea aceasta o întărește de altfel și „Fremdenblatt“, ziarul ministerului de externe al împărăției, scriind de curând, că alegerile vor trebui să se amine, fiind de lipsă ca pactul economic între Austria și Ungaria să fie deplin încheiat și cuota primită, încă de dieta de acum.

Loc pentru deputați români? Corespondentul nostru din Pesta ne trimite știrea, că unul dintre cuvintele pentru care alegerile n'or să se facă în toamnă, ar fi și acela, că Bánffy când a venit la guvern a luat obligământul de-a aduce mișcarea naționalităților, îndeosebi a Românilor, pe așa zisul „teren legal“. Această năsuință a sa

și-ar vedea-o intrupată, dacă ar putea aduce în dietă un număr oare-care de deputați de ai naționalităților. Pe seama Românilor ci-că Bánffy ar fi aplicat a îngădui vr'o 20 de locuri, în cari să poată reeși cu candidații lor, fără privire la ținuta politică, numai să-i vadă în dietă, să se poată fâli în sus că el a știut înfrânge cerbicia Românilor pasivisti.

Și Bánffy ar fi nădăduind să reușească cu planul, vездând halul în care a ajuns politica românească sub »conducerea«, sau mai drept neconducerea, frânturei de acum a »comitetului național«. Amină dar' încă alegerile, doar' se poate pregăti printre Români terenul cum să-i vină lui Bánffy bine la socoteală, ear' hotărârilor de pasivitate încă în valoare, a conferențelor noastre naționale, să li-se deie și fără voea noastră, o lovitură sdrobitoare. Dăm de altfel știrea cu rezerva cuvenită.

„Asociațiunea“ și esposițiune

la

HUNEDOARA.

Ziua de 1 August n., adică Sâmbăta, de azi o săptămână, va fi pentru Români din Hunedoara și jur, un frumos privilegiu de a-și arăta grija ce poartă și însuflețirea ce simțesc pentru mersul treburilor culturale românești în aceste părți. Despărțământul VIII (Deva) al »Asociațiunii transilvane«, e conchemat la adunare generală în Hunedoara prin următoarea:

Convocare.

Membrii »Despărțământului VIII. Deva«, al »Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român«, precum și toți aceia, cari poartă la inimă mărețul scop al Asociațiunii noastre, prin aceasta se invită la adunarea generală a despărțământului, ce se va ținea în opidul Hunedoara, la 1 August st. n. (ziua de Sf. Ilie prorocul), în biserica gr-or., înainte de ameazi la 10 oare.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Când stau alături.

Când stau alătura de tine
Și te privesc, ear' tu de mine
Apropii trupu-ți tremurând;
Când lași frumosu-ți păr să cadă
Pe brațul tău ca de zăpadă,
De focul stringerei arzând;

Când pradă dragostei aprinse,
De-a tale buzele-mi stau prinse;
Când tot amorul l-am sorbit...
Mă cred în lumi de prin poveste;
Pe tot pământul nici că este
Un altu-atât de fericit.

Și totuși plânsul rēu mă nneacă
Căci mă gândesc că o să treacă
Și-ast dulce vis... c'o să murim...
Și că din noi n'o să rămână
De cât un bulgăr de țărână
Și-o biată cruce-n fântirim.

H. G. Lecca.

Peleşul.

Din Buceciul, care, vechiu de bătrân ce este, a văzut așa de multe, încât nici nu-i mai vine să se mire de nimic, se avântă clocotind un pēru de munte atât de sēlbatic și de năvalnic, încât par'că în rēșfățarea lui ar voi să cutriere lumea toată.

E un voinic minunat Peleş, cu pērul creț și cu adânci ochi albaștri, și e atât de voios și de tare, fiindcă s'a născut în adâncimile unui munte urieș. Se zice, că vine dintr'un lac năpraznic, care-i ascuns în fundul pământului și în care șed zinele apelor. Și dacă stai mult lângă Peleş, așa de mult, ca de stătut ce stai să uiți lumea, auzi cu totul deslușit cântările zinelor.

Chiar se ivește, din când în când, câte o zină, care, plutind pe o frunză mare și lată de-alungul Peleşului la vale, alunecă din treaptă în treaptă peste cascadele apei și privește cu ochi voioși la lume. Dar' nu poate să o vadă decât acela, care s'a născut pe la toacă și n'a avut nici-odată vr'un cuget rēu în sufletul lui.

Ele netezesc cu degetele lor gingașe pletele crețe ale lui Peleş și vorbesc pe șoptite cu dēnsul despre leagănul lor cel ascuns în

taințele muntelui, apoi el le pune în față oglinzi mitite, ca să-și vadă chipurile trandafirii. Ear' șoaptele lor sunt tainice, ca-și-când s'ar furișa prin frunziș adierea unui vânt domol.

Apoi — Peleş nici-odată nu obosește, atât de mare îi este puterea și de grăbită călătoria. Darnic din fire, își reînnoește mereu valurile spumegate și nu se întreabă cât a dat și cât îi mai rămâne. Știe prea bine, că jos, în adâncime, e lacul mare, care nu seacă nici-odată, câtă vreme Buceciul nu se va fi prăbușit și marea nu va fi acoperit Carpații. El, Peleş, nu știe de loc a socoti și nu zice nici-odată: »Nu vreau să mă istovesc, ca nu cumva să rămân sērac!« O! nu, harnic și darnic își aruncă valurile prin lume la vale, ca oameni și vietăți și ierburi să se răcorească din ele.

Se nēcăjește cu toate acestea și el câte-odată, când primăvara nu vrea să sosească, ori toamna pleacă prea în pripă: atunci se face de tot galbin și se umflă în mânia lui așa de tare, încât rupe și sfășie tot ce-i cade la îndemână. Ear' crivețul rīde de dēnsul, ori drept pedeapsă îl biciuiește și-i aruncă în drum copaci mari, ca să-l obosească cu ei pe nerăbdătorul copil, cu pletele crețe și cu inima îndărjită.

Dar' nici nu e cu puțință să nu-l apuce nēcazul, când iarna vine așa de îngrabă. Ii este un lucru nesuferit, când copacii își aruncă frunzele în el și trebuie să le poarte, acum neînsuflețite, pe acelea, cu cari nu glumise toată vara; apoi îl supără și ghița, care-l strîmtoarează și vrea să-l silească a tăcea. Căci un păcat mare are Peleş: voește să stea, mereu să stea de vorbă, cu florile, cu copacii, cu paserile, cu vânturile, chiar și cu mușchii de pe petrele din albia lui, ba, în cele din urmă, și cu sine însuși, când nu mai e cine să-l asculte. Și care e omul ce ar voi să stea cu sine însuși de vorbă? Fie cel mai cu minte, tot i-s'ar urî în curând, cum i-se urește de multe-ori și celui mai bun al seu prieten, care s'a putut deprinde la răbdare față cu dēnsul.

Eară lui Peleş îi place prea mult, ca alții să se minuneze de poveștile lui, și nu ține de loc să păstreze tainele ce i-s'au încredințat, deși munții l-au muștrat adese-ori pentru limbuția lui, zicēndu-i »Babă bătrână«. Dar' el și-a scuturat pērul creț și a aruncat o privire ștregărească la codru, ca-și-când ar voi să-i zică: »Așa-i că ție-ți place să mă ascuți?«

Am stat ciasuri multe și îndelungate lângă el și am ascultat spusele lui, și câte-

Din public

(Pentru cele publicate în rubrica aceasta, redacția nu primește răspunderea).

„Dovezile“ dlui Aurel C. Popovici.

În »Epistolă deschisă către dl Aurel C. Popovici« am cerut dela el dovezi că într'a-devăr a luat parte dl Augustin Muntean la pretinsa consfătuire a »trădătorilor«? Și am cerut cu acea comitivă, că până nu va produce probele, este afirmarea lui o calumnie și el calumniator, pe care nimenea nu-l poate considera de om cinstit; — după terminologia lui ar fi trebuit să-i zic: mișel, moic, pezevenchiu, măgar etc. etc., dară credeam pe deoparte că terminii aceștia vor ofensa bunul gust al cetitorilor, de altă parte n'am aflat de bine să fiu față de el — de tot sincer, la prima întâlnire. E lucru curios, că »mântuitorul românismului« (?!!) e așa de »greu la cap« (vorbele lui) că n'a înțeles, că numai din aceste două considerațiuni nu l-am apostrofat așa precum se vede că ar fi meritat. *Se vede, zic, pentru-că n'ai produs, dle Popovici, că n'ai putut produce, dovezi, și ai pășit în public cu o astfel de afirmare într'o formă așa de pozitivă, fără să ai cea mai mică dovadă, și pentru-că cutezi a ignora și a desprețui declarațiunile unor d-ni cinstiți produse de mine ca dovezi contra minciunilor d-tale. — Ori crezi d-ta, că dl Brote, ori dl Muntean, ori dl B. Pop, și ceilalți d-ni, n'ar avea bărbăția să-și recunoască faptul ce le atribui? Crezi că toată lumea mințește, numai d-ta vorbești adevărul? Crezi doar' prea-cinstite (?) că ești un cap încoronat, pe care nimenea nu e competent (!!) a-l lua la răspundere, pentru calumniile mincinoase ce 'și-a permis? Crezi, că e »mișelie« a pretinde dela d-ta să dovedești ce ai afirmat? Ei bine, dle Aurel C. Popovici, ce ființă crezi că ești d-ta? Permite-mi să te reduc la valoarea adevărată: ești un om cu studiul neisprăvit, care fără muncă reală trăește*

din — francii nevestei sale... Frumoasă (?) poziție, nu-i vorbă, dară nu te îndreptățește nici decât ca să fii așa impertinent.

Insușirile d-tale le posedă un adevărat »fanfaron«, ca d-ta; — dacă știi ce va să zică fanfaron, că din răspunsul d-tale apare că nu știi, pentru-că l-ai aplicat nepotrivit.

Ceea-ce afirmi d-ta, că: în articolii scriși în »Tribuna« ai făcut »politică« și n'ai avut de-a face cu onoarea personală a dlui Augustin Muntean, este o probă eclatantă, că d-ta nu știi, că ce va să zică cuvântul »politică«. Este aceea »facere de politică« că tradezi în public consfătuirile confidentiale și intime ce ai avut d-ta cu d-nii Brote și Slavici, ori-ce afirmi că a avut denșii fără d-ta? Ce ai făcut d-ta este numai *desvălirea unui fapt* — dacă e adevărat — dar' nu e — politică! A »face politică« însemnează: a căuta mijloace potrivite să ajungi la locul propus. Ai căutat d-ta în »Desvălirile« d-tale după astfel de mijloace? Ai dat națiunii vre-un sfat bun, ori fie chiar și rău, ce are să se ajungă scopul? Prin urmare politică națională n'ai făcut. Ai căutat însă și ai aflat mijlocul să-ți ajungi scopul d-tale personal: să-ți faci reclam, să vorbească obștea românească despre d-ta ca despre un mântuitor al cauzei! Fanfaron=Reclammeister... Un om pățimaș, guraliv cum te recomanzi în răspunsul d-tale, nici nu poate face politică cu rezultate. Apoi afirmarea, că cineva s'a angajat de agent în serviciul adversarului: absolut nu e o afirmare care ar cuprinde în sine politică; această afirmare e dejositoare și prin urmare *vătămătoare pentru persoana despre care se afirmă*; deci cu drept am pretins *să-ți dovedești afirmarea!*

Aceste sunt adevăruri cari d-ta, dle A. C. Popovici, cu mofuri îngâmfate și efluxuri de ale grandomaniei de care săturat este prostul și neobiectivul răspuns al d-tale, nici când nu le vei putea răsturna! Astfeti toate apucăturile sofistice și ținuta d-tale îngâmfată și proastă

de tot, n'au alt scop decât a masca perplexitatea în care ai ajuns *neavând probe*, cu cari să-ți speli timbrul de calumniator miserabil, care singur 'ți-l-ai imprimat în frunte neproducând dovezile pretinse.

Îți zic și acum: dacă ai probe, afaiă cu ele, și atunci ești om cinstit, și îl voi condamna pe fratele meu; pentru-că eu nu cunosc cult de persoane. Dară până când nu dovedești, rămâi un calumniator mincinos și preafirește și — »mișel«.

În fine, dle fanfaroane, să mă ocup nițel și cu frasele finale ale elocuentului (d-ta ai zice: obraznicului) d-tale răspuns, care sună așa: »... glasul măgarului nu se aude la ceruri« și: »... cât timp hotarul te împedecă a-i administra o lecție sunătoare pe obraz«.

Că d-ta nu ești »cer« și eu nu-'s »măgar«, așa cred că ar fi ridicul a demonstra, prin urmare ai mințit dublu, ba se manifestează în fraza aceasta și un simptom regretabil de grandomanie, un fel de nărozie, care dacă se va desvolta, va ajunge zile triste biata națiune română, căci »mântuitorul« ei va fi escortat în — balamucl! Deci fii bun pentru D-zeu nu-ți ești din sărite! A doua frasă, cea cu »lecții sunătoare« e caracteristică foarte. Va să zică prin astfel de »lecții« ai dori să-ți reparezi onoarea, dar' te reține »hotarul«, mai bine zis frica de prinsoare — și așa-ți lași biata onoare nereparată. Îți e mai scumpă libertatea decât onoarea! Frumoase principii! Dar' și de altfel astfel de exerciții de »lecții sunătoare«, numai pentru cociși beți sunt moduri de aplanare!

Orăștie, la 25 Iulie 1896.

Dr. Aurel Muntean,
advocat.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Iulie st. n.

Budapesta:	28	24	35	18	7
------------	----	----	----	----	---

Tragerea din 11 Iulie st. n.

Timișoara:	87	6	48	26	80
------------	----	---	----	----	----

Tragerea din 22 Iulie st. n.

Sibiu:	52	72	67	20	73
--------	----	----	----	----	----

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 14—20 Iulie st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum.	14 Apost. Achila	26 Ana
Luni	15 SS. M. Chiril și Iul.	27 Pantaleon
Marți	16 S. Muc. Atinogen	28 Inocențiu
Merc.	17 † M. Marina	29 Marta
Joi	18 M. Iachint și Emil	30 Avdon
Vineri	19 Cuv. Macrina	31 Ignat L.
Sămb.	20 (†) S. Proroc. Ilie	1 Aug. Petru

Dum. a 9-a după Ros., gl. 8, sft. 9.

108 (408) 2—3
Haszonbéri hirdetés.

Báró Szentkereszty Györgynének Hunyadmegyében **Bokaji tagositott birtoka, 1896. október 1-től több** egymásután következő évre haszonbérbe kiadó. Kivánatra kimerítő felvilágosításokat ad: Báró Szentkereszty György, posta és vasuti állomás: **Hosszuaszón**, Kisküküllő megye. —

„DETUNATA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII
Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (409) Intemeiată în 1895. 7—15
Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 6% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

Sacii se primesc înderept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui Rudolf Kaess. 63 (410) 35—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire comercianților din provincie, spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna proaspătă, excelentă și ieftină, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76
75 Kilo							70 Kilo		

Sacii se rescumpără cu 20 cr.

Esceleta apă minerală „VENUS“ pentru vinuri.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui IOAN I. VULCU 92 (411) 10—
(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui Ioan I. Vulcu, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de *băcănie și ferărie*. Și anume: Mărfuri de

— BĂCĂNIE: —

Făină de toți numerii; zahar, orz, urez, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra felurilor soiuri de

— FERĂRIE —

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.	Fireze, mai late și mai înguste, securi, topoare, și alte unelte pentru lemnărit.
Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corespond, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpeta cute pentru ascuțit, de cele mai bune.	Oțel și fer, drugi de fer și pante, etc. și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!
Lanțuri de tot felul, de fer și drot	Vase emailate și de fer, caldări, frigări etc.
Cuie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.	Lampe, mari și mici, lumini, petroleu, etc.

➔ Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

Rum, Cognac, Liquer-uri etc.